

Olja Savičević Ivančević

Olja Savičević Ivančević (Split, 1974), spisateljica i pjesnikinja. Diplomirala je hrvatski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zadru gdje je studirala i na postdiplomskom studiju književnosti.

Uvrštena je u brojne domaće i strane izbore i antologije. Knjige su joj prevedene na desetak svjetskih jezika te objavljene u Europi i SAD-u.

Za rukopis *Nasmijati psa* nagrađena je „Prozakom“, dobitnica je prve nagrade „Ranko Marinković“ Večernjeg lista za kratku priču te nagrada „Kiklop“ za zbirku poezije *Kućna pravila*. Roman *Adio kauboju* nagrađen je nagradom T-portala za najbolji roman, kao i nagradom Slobodne Dalmacije za umjetnost „Jure Kaštelan“. Za roman *Pjevač u noći* dobila je nagradu Pulskog sajma knjige „Libar za vajk“.

Prema njezinim pričama snimljeni su kratkiigrani filmovi: *Sedam neodgovorenih poziva*, *Balavica* i *Trešnje*.

Prema romanu *Adio kauboju* postavljen je istoimeni kazališni komad u režiji Ivice Buljana. (Splitsko ljetno, 2012).

Živi i radi u Splitu kao slobodna spisateljica.

Autorica je dramskih tekstova za djecu:

Moj prijatelj Mačkodlak (GKL Split, 2014; nagrada Mali Marulić za novi dramski tekst za djecu), *Legenda o Beskrajnom moru* (Kazalište Marina Držića - Dubrovnik, 2016), *Som na cilome svitu* (GKL Split, 2017; nagrada Mali Marulić za najbolji dramski tekst), *Tonka i Špiro* (GKL Split, 2017) te adaptacije *Čudnovatih zgoda Šegrt-a Hlapića* Ivane Brlić Mažuranić (GKL Split, 2012; nagrada Mali Marulić za najbolju adaptaciju).

Također, napisala je songove za kazališne predstave: *Ružno pače* (ZKM), *Baba Jaga je snijela jaje* (HNK Ivana pl. Zajca - Rijeka), *Petar Pan* (ZKM)...

Knjige:

Zbirke pjesama *Bit će strašno kada ja porastem* (1988), *Vječna djeca* (1993), *Žensko pismo* (1999), *Puzzlerojc* (2005), *Kućna pravila* (2007), *Mamasafari* (i ostale stvari) (2012); knjigu priča *Nasmijati psa* (2006), romane *Adio kauboju* (2010) i *Pjevač u noći* (2016).

Olja Savičević Ivančević

SOM NA CILOME SVITU¹

¹ (SAM NA CIJELOME SVIJETU)

LICA:

IVAN dječak

IVANOV NONO

IVANOVA NONA

LUIĐA djevojčica

LUIĐIN NONO

LUIĐINA NONA

MORSKI PAS

KONCESIONAR

MORSKA MEDVIDICA

SARDELA

KORNJAČA

MISEC

TRI SIDE GLAVE (MUŠKE): Špiro, Vice, Roko

TRI SIDE GLAVE (ŽENSKE): Kate, Luce, Fani

NARATOR

¹ Tekst je napisan „izmišljenim“ otokim narječjem koje je jezična mješavina različitih, ali srodnih, stvarnih govora srednjodalmatinskih otokskih mjesta i otoka, tj. naslanja se na **Južnočakavski** ili **Ikavski čakavski otokski dijalekt**.

Likovi koji predstavljaju starije osobe, none i nonoti, govore cokovski, dok se kod mlađih pod utjecajem upliva novih riječi i jezičnih trendova jezik više približava standardnoj čakavskoj i štokavskoj varijanti, baš kako to u stvarnosti i jest.

1. dil

1. IVAN, NONO, NONA, MORSKI PAS

NARATOR Na početku ove priče dječak Ivan igra se sam na svome otoku, a njegovi Nono i Nona bave se sva-kodnevnim poslovima, čitaju novine ili sjede na sun-cu, gledaju u more i griju kosti. Tu i tamo, na prozori-ma kućica pokaže se poneka sjeda glava. Ovo je Škoj starih ljudi, Ivan je jedino dijete na otoku, osim njega na Škoju žive samo starci i životinje. U moru oko Ško-ja pliva Morski Pas koji neprestano prati i vreba Iva-na, u želji da ga pojede. Zbog toga je upravo on taj koji o Ivanu puno zna...

MORSKI PAS

Ima jedno dite, zove se Ivan.
Na škoju cilome on je sam.
Ako ne računan store babe, dide
Nonote i none i store suside
Na otoku cilom sve je storo
Ivan nikog nima s kim bi se igrao
Ni u jednoj kući, a ni oko kuće
Nikog nima da se š njim potuče
Nima nikog ni približno bar
Da mu bude jednak, da mu bude par
Nikog da se uglaš deru,
Ni da se na stabla veru
I sve mu je uvik isto,
Jer ovo gluvo mesto.

Zaroni u more.

IVAN Nono, ajmo igrat na kukalo!

NONO Co si reka? Ti bi se kupao?
Co nije zima? Boje doma stat.

IVAN Ma pito san te oces se igrat?

NONO A-an, necu brat.
Masline san obra juce, co to pricas?
Oli se ne sicas?

IVAN None, ovi Nono je skroz gluv.

NONA Znan da je glup.

Al to ni lipo rec.

NONO Co si rekla, stora? Gres popit, pa lec?

IVAN Oboje ste gluvi ka dva topa.

NONO Co je reka?

NONA Reka je da gre do popa.

NONO Ma co?! Da pome okopa?!

A mogli smo se igrat na kukala, bome.

Ivo, Ivo, doji, pusti pome!

(Noni.) Moli nan je gluv.

NONA Ni moli glup! Glup si ti.

NONO Kako ni?

MORSKI PAS (izroni pokraj otoka)

Pratin ga po danu, slidin u po noća,

Dok špariće lovi i kad noge toča.

Kad sam puno gladan i kruši u stomku,

Gujuči bi rado gricnja ton momku.

Svakoj morskoj zviri po tome san sličan

- Krvolok san provi. Nison atipičan!

Stora čejad ka store postole žilava su

Al dica su desert svakon morskon pasu!

Plivan uz rub škoju, ralje obiluzjen

Kako ču ga čapat, plan opaki kujen.

NARATORI tako je to, "in šoma dela šoma", bilo svaki dan kod Ivana doma. Uvijek u svom svijetu, i pomalo sam, i Ivan je kovao genijalan plan.

2. IVAN, MORSKA MEDVIDICA

NARATOR Ivan sjedi uz rub mora i pokušava nožićem izra-diti nešto iz komada drva. Na plažu, u Ivanovoј blizini, nasukala se Morska Medvidica. Sunčala se, pretjerala, pa zaspala. U međuvremenu, došla je oseka.

MORSKA MEDVIDICA Oboj meni! Sad ne mogu nazad u more, predaleko mi je. A co ču sad, morat ču čekat o plimu... A ti, co to činiš, moli Ivane?

IVAN Činin vesla.

MORSKA MEDVIDICA Ho ho ho. Nikako ti je malešno to veslo. Je li to za niki puno moli brodić?

IVAN Ni! To će bit velo veslo da mogu odveslat skupa sa škojen.

NARATOR O, da, to je bio Ivanov plan.

MORSKA MEDVIDICA Astimiša! Odveslat zajedno sa ško-jen?!

NARATOR Odveslati zajedno sa otokom.

MORSKA MEDVIDICA A di gres?

IVAN Iden plovit po morima svita i nač drugu dicu. Dod-i-jalo mi je bit som sa storin judima.

MORSKA MEDVIDICA Skužaj, ma oli ti ne bi bilo pinku laglje da odeš tražit otu drugu dicu nikin vaporom, gli-serom, da ne vučeš cili Škoj sa sebon?

IVAN Bi, jemaš prav, bilo bi mi laglje da me ne vreba ona morska neman, morski pas. A ustalon, ja ni ne želin partit s mojega Škoja.

NARATOR Ivanov plan je napraviti čvrsto i veliko veslo, stati na „puntu od Škoja“, tamo gdje je otok najtanji, tako da može veslati na obje strane i odveslati niz pučinu skupa s otokom.

MORSKA MEDVIDICA Skužaj, ali od tega drva co ga držiš moreš načiniti lipi kučarin za jist jogurt, ali ne i velo veslo.

NARATOR Medvidica stenje. Nepokretna je na žalu i to joj zadaje muke.

IVAN A bi li ti ja moga nekako pomoć da se vrgneš u more?

MORSKA MEDVIDICA A kako bi ti tako malen moga vratit u more mene o' sto kili?

IVAN Ovako, polit će te sičen vode da se moš klizat.

NARATOR Ivan poljiva Medvidicu.

IVAN Pa ču te čapat za peraje i povuč da klizneš.

NARATOR Hvata je za peraje i vuče.

IVAN Oo-ruk!

NARATOR Gura je.

IVAN Možda je ovako boje. O-ruk!

NARATOR Zajedno!

MORSKA MEDVIDICA O-ruk!

NARATOR Napokon - Medvidica klizne put mora.

MORSKA MEDVIDICA Fala ti, momčel! Pametan si, čudo jeno. (Zaroni.)

NARATOR Medvidica uživa, brčka se, pliva i roni, žonglira, nije više troma i nepokretna. A zatim, uroni u more i iz najdublje dubine donese Ivanu dar: veliko veslo s potopljene galije.

MORSKA MEDVIDICA (izroni iz dubine noseći veslo za Iva-na) Ivane, moli, evo, velo veslo.

IVAN Fala!

NARATOR Ali prije nego što se uputiš na debelo more...

MORSKA MEDVIDICA... Čuj dobro!

NARATOR Upozorila je Medvidica našega Ivana...

MORSKA MEDVIDICA... Pazi Ivane!

NARATOR Da te bura ne odnese na kraj svijeta...

MORSKA MEDVIDICA... Jerbo s kraja svita nima povratka.

NARATOR Rekla je...

MORSKA MEDVIDICA Ivane...

NARATOR Čim odvežeš otok...

MORSKA MEDVIDICA... Čim odrišiš Škoj...

NARATOR Treba baciti sidro gore put mjeseca!

MORSKA MEDVIDICA Lipò gori ...

NARATOR I uhvatit mjesec vrog...

MORSKA MEDVIDICA... Tako ćeš putovat sigurno, a Misec će ti bit namisto jidra.

NARATOR Ivan maše Medvidici koja uranja u more. Spu-šta se blaga večer. Izlaze zvijezde i mladi Mjesec. A nonoti i none hrču u svojim kućama ne sluteći avan-turu koja se spremja. Ivan, osvijetljen mjesecinom i zvi-jezdama, diže sidro, jer svaki je otok vezan za dno. Zatim baci sidro uvis i uhvati mjesec vrog.

IVAN (sebi) Evo, sve san učini kako triba! Partijemo!

MISEC Kamo putuješ Ivane?

IVAN Tamo di me odvedeš, Miseče, do prvega kopna, do nikog drugog Škoja di postoji još niko dite osim mene. Nisan valjda som na cilome svitu! Ti plovi nebon, a moj Škoj i ja ćemo za tebon, po moru.

MISEC A ujutro, kad ja odem na spavanje?!

IVAN Ja jeman velo veslo sa galije, pa ču veslat kako jaki galijot!

MISEC Dogovoren.

3. IVAN, MISEC, NONO, NONA, MORSKI PASI, TRI SIDE GLAVE (MUŠKE)

NARATOR U svanuće blijadi Mjesec je zaspao, a Ivan se prihvatio veslanja. More je mirno, bonaca, čuje se krika galebova, zategnutu površinu remeti samo peraja morskog psa. Nonon i nona izlaze iz kuće.

NONO Ma co je ovo, stora, nekako je drukciji zrak.

NONA To ope nisi uze pilule za tlak!

NONO Ni to! Ni more ni isto.

Nisto mi smrdi. Ovod ni sve cisto.

NONA (njuška) Ma co smrdi?

Ovo je nas Škoj, isti kakvi je i bi.

A da ti nisi rebambi?

Nisu ti sve zvizde na broju.

NONO Vice, Špiro, Roko, jesmo li mi na nasemu škoju?

TRI SIDE GLAVE (osvrću se na prorizma) Vengoco!

NONA Co van se cini? Je li sve dobro?!

TRI SIDE GLAVE (potvrđuju) Vengoco!

NARATOR Nonoti nisu primijetili da je Ivan defakto ukrao škoj. Iako, ako čemo pravo, ukrao je i nonote!

IVAN (vesla) Jo meni, jako san se umori.

NARATOR Veslo je veliko i teško...

IVAN (vesla) A ako prestanen veslat, odnit će me morska struja na kraj svita,

NARATOR... a more je duboko i gusto.

IVAN (vesla) a otamo nima povratka.

NARATOR Na sreću uskoro će mrak pa će Škoj opet zajedri na Mjesec.

4. IVAN, MORSKI PAS, GALEB, SARDELA, NONA

NARATOR Izmjenjuju se noć kad Mjesec jedri i dan kad Ivan naporno vesla. Vidno je umoran. Tri noći su prošle, novi dan se sprema, ali na vidiku kopna nigrđe nema.

IVAN Galebe, koji ti je kumpir?! Oš da krepan ovod? Ala! Barzo se kalaj s tega vesla, teško mi je i brez tebe.

SARDELA Pst, pst, Ivane!

IVAN Ko me zove? Galebe, jesu ti zvo?

SARDELA Pst, Ivane. Ja san, Sardela, ova gori co ju je Galeb čapa. Ne more ti odgovorit jerbo san mu ja u kjunu.

IVAN Bi li mu, molin te, rekla da se movi s mojega vesla?

SARDELA Oli ja tebi izgledan ka niki autoritet? Ne vidiš da će me ovi ludonja izlast za marendu?

IVAN Jemaš prav. Tebi je još gore nego meni.

SARDELA Fala Ivane, iman ideju – ajde ti reci Galebu da puno lipo piva. Ka ona lija gavranu. More bit to stvarno upali.

IVAN Oču! Ehej, galebe, jo san ču da ti pivaš kako grdelin, ma i lipš od grdelina. Ke grdelin – ma ka slavuj! Voli bi te čut.

NARATOR Ali Galeb šuti.

IVAN Mučiš?!

NARATOR Zapjevalo bi, ali ne želi ispustit Sardelu.

IVAN A bit će da ti ne znaš pivat. Oli ti nisi oni Galeb co najlipše poje na cilome Mediteranu?

NARATOR Galeb ne odoli ovoj hvali i zakriči, a srdela mu ispadne iz kljuna. Kad je poletio za njom ne bi li je uhvatio – i pritom oslobođio Ivanu veslo – iz mora prema Galebu iskoči onaj Morski Pas koji uvijek prati Ivana, i Galeb, od straha da ga neman ne dohvati, kričeći pobegne.

IVAN Ala! Judi drogi, co je ovo bilo? Biži Sardelo, pojist će te Morski Pas!

SARDELA Ivane, okreni veslo i veslaj prema suncu, tamo ti je parvi otok! Ni daleko! Sritno!

IVAN Fala sardelo! Sritno i tebi!

NARATOR Ivan vesla prema suncu.

5. IVAN, KONCESIONAR

KONCESIONAR Helou, helou, velikam! Vilkommen, benvenuti!

NARATOR Nakon nekog vremena, Ivanov Škoj se približio jednom neobičnom otoku na nekoliko centimetara.

KONCESIONAR Dobro nan došli, dragi gosti!

IVAN Dobar don! Jo son Ivan, dječak. A ko ste vi i koji je ovo lipi Škoj?

KONCESIONAR Jo san Koncesionar, a ovo je moj lipi Škoj! S naglaskom na Moj.

NARATOR Koncesionar otok ima šarene suncobrane, tirkizne bazene, bezbrojne ležaljke i posvuda znakove STOP, PRIVATNO, PROŠETAJ, SAMO ZA TURISTE i slično.

KONCESIONAR Na ovi moj Škoj more pristupit samo koga jo pustin na nj. Ako nemaš pinezi, biž co sa mojega Škoja!

IVAN Zoc bi jo biža? Pa jo son na našemu Škoju, a ne na vašemu... A co se mene tiče nikom nisan nikad zabranila da se iskrca ovod na ovi Škoj, pa ne mislin ni vama.

KONCESIONAR Fala ti lipa, ali mene to ne zanima. Jedino me zanima ako bi ti taj voj Škoj da meni u koncesiju.

IVAN Co van je to?

KONCESIONAR To ti je ovo: jo tebi dan co god poželiš, a ti meni iznajmiš Škoj tako da niko vrime bude samo moj i da na njega more doč samo ko meni plati. Razmisli dobro sinko, sigurno imas niku žejicu koju bi ti mogao ispunit?

IVAN (nesigurno) Jeman. Plovim po morima i tražim jedno dite ovakovo ka co san jo ili slično. Imate li vi niko dite na Škoju?

KONCESIONAR Niman. Dica kriče, rastirala bi sve goste! (Pokazuje mu natpis: DICI STROGO ZABRANJEN ULAZ!) Ali sigurno jemaš niku drugu žeju?! Reci barba Koncesionaru, sinko, jo san ti ka shopping centar, sve jeman.

IVAN Vidite da nimate co meni triba. Uostalon, kako će prodat Škoj, pa on ni samo moj. A za reč prav, kod vas ionako nima dice, dosadno je i zato jo gren daje.

NARATOR U tom trenutku nebo se smrači, kao pred oluju, zatim zagrmi – sprema se vela nevera, lebičada.

KONCESIONAR (smije se) Sinko, moreš se privezat za moj Škoj, dok prođe, da te ne odnese, ali to će te doč sto dolori po glavi stanovnika.

IVAN Sto dolori?!

KONCESIONAR Ajde, stopedeset dolari!

IVAN Fala in, nikad u životu nisan vidi sto dolori! Adio, šjor Koncesionar! Moran požurit pri ote nevere.

KONCESIONAR Sritan put, sinko! (Ža sebe) I nemirno more.

6. IVAN, NONO, NONA, TRI SIDE GLAVE (MUŠKE), MORSKI PAS

NARATOR Ivan vesla dalje, ponestaje mu snage, a počinje puhati. Nebo je već sasvim pokriveno tmurnim oblaci-ma, a uz nemirene ptice lete nisko. Počinje velika nevera. U jednom trenutku vjetar odnese Ivanovo veslo i on pođita za njim u more. Odmah se stvore peraje morsko psa.

NONO Ivane, Ivane, doj doma, nevera ce.

NONA Ivane, Ivane, doj doma, nevera ce.

TRI SIDE GLAVE Nevera, nevera, nevera.

IVAN Upomoć, pomozite! More mi je odnilo veslo! Odnit će nas vitar na kraj svita! Pomozite, judi, nonoti!

MORSKI PAS Sad si moj Ivane! Sad ču te izist!

NONO Barzo, barzo, judi, unuk ce nan se utopit!

NARATOR Nono, nona i ostali starci sa Škoja pomažu izvući Ivana iz mora. Nono uhvati veslo i potjeru Morsko Psa njime.

NONO Bis co zmorfijo, zviri! Moli, ne daj se!

TRI SIDE GLAVE Ne daj se moli!!!

MORSKI PAS Jo meni, jo. (Pobjegne.)

NONO I da te vise nisan vidi oko ovega skoja, bestijaco!

NARATOR A Nona brzo zgrabi svoga Ivana i izvuče ga na suho.

NONA Cmok! Cmok!

NARATOR Odjednom, naglo kao što je i došla, nevera se stiša, oblaci razmaknu, nebo i morezasvijete. Bonaca je.

NONA Rascaralo se! Santo dio benedeto, zivi smo.

TRI SIDE GLAVE I zdravi!!!

NONO Di je ona zmorfija, da ga jos malo nacipan. Oce on mojega Ivana grist. Cmok, cmok!

NARATOR Presretni nono ljubi svojega Ivana,

NONO Cmok! Cmok!

NARATOR A Ivan se brani,

IVAN Dobro je, nono, molaj me.

NARATOR Šakalje ga nonotova brada.

IVAN Samo... veslo nan je slomila nevera... A ja san odriš škoj

TRI SIDE GLAVE Oboj meni!

IVAN Sad ce nas struje odniti na kraj svita!

TRI SIDE GLAVE Oboj meni! Mulac je odrisi skoj! Puste pameti!

IVAN Oboj meni!

TRI SIDE GLAVE Puste pameti! Co cemo sada?!

NONA (određešito) Ala, sad ce past noc. Vaja poc spat!

NONO Ujutro cemo vidit co nan je cinit. Da tad cemo izdrzat.

NARATOR Noć nakon nevere je vedra, prognoza stabilna, i škoj mimo jedri s Mjesecom.

2. dil

1. LUIĐA, LUIĐINI NONA I NONO

NARATOR Iza tristo mora nalazi se mali otok na kojem stanuje djevojčica Luida. Taj je otok po svemu vrlo sličan Ivanovom škoju. Luida je također jedino dijete na svom otoku.

LUIDA Nono! Nona! Ajmo igrat na kukala!

LUIĐIN NONO Co si rekla, Luida? Ti bi se kupala?

Co ni zima? Co ni boje doma stat?

LUIDA Ma pitala san oces se igrat?!

L NONO A-an, necu se prat.

Noge san opa juce, co to pricas?

Oli se ne sicas?

LUIDA None, ovi Nono je skroz gluv.

LUIDINA NONA Znam da je glup.

Al to ni lipo rec.

L NONO Co si rekla, stora? Co ces lipo pec?

LUIDA Oboje ste gluvi ka dva topa

L NONO Co je rekla?

L NONA Reka je da gre do gift šopa.

L NONO Ma co?! Do popa?!

A mogli smo se igrat na hulahopa.

Luida, dodi! Popa se prodi

Rana je ura.

(Noni.) Mola nan je gluva.

L NONA Ni mola glupa! Glup si ti.

L NONO Ma kako ni?

NARATOR Svijet se stalno vrti oko svoje osi i uvijek nam nove događaje nosi, pa u isto vrijeme dogodi se isto, na otoku neko iza mora tristo. I u svakom srcu tinja ista želja, naći sebi sličnog, naći prijatelja.

2. LUIDA, KORNJAČA

Kornjača stenje.

LUIDA Co to ti činiš Kornjačo?

KORNJAČA Boje ne pitaj, johi meni! Oli ne vidiš da san se nasukala?! A ti, mola Luida, co ti činiš?

LUIDA Evo proučavan pomorske mape...

NARATOR I Luida ima plan! I to kakav!

LUIDA... i mislin se kako će otploviti skupa sa ovim škojen i tražiti drugu dicu. Dodijalo mi je bit sama sa storin judima. Volin ih, ali stariji su i od tebe, a ti si Kornjača. A ja bi se tila poigrati s deteton ka co son i sama!

KORNJAČA Skužaj, ma oli ti ne bi bilo laglje da odes tražiti otu drugu dicu nikin vaporon oli skuteron, da ne vučeš cili Škoj sa sebon?

LUIDA Bi, jemaš prav, bilo bi. Ma ja ne želin partit sa mojega Škoja.

NARATOR Luida zna da je u najdubjoj dubini mora grop s kojim je otok čvrsto vezan za morsko dno.

KORNJAČA Ma co mi pripovidaš?! Škoj je zagropan za dna dna?! Ko bi se tome nada!

NARATOR Luida također zna da je dolje na dnu sasvim mraćno i nema čovjeka koji bi mogao tako duboko zaroniti.

LUIDA ... Atroke jo koja son još mola.

KORNJAČA Možda bi ti ja mogla pomoći?

NARATOR Kornjača stenje.

LUIDA A kako će mi pomoći, kad nevojna ne moreš pomoći ni sebi?!

KORNJAČA (plače) Jemaš prav! Ko zna co će s menom bit. Krepat će ovod.

LUIDA Ne plač', Kornjačo. Ovako ćemo provat - polit će te sićen vode da moreš klizat.

NARATOR Polijeva je.

LUIDA Pa će to čapat za peraje i povuć da klizneš.

NARATOR Hvata je za peraje i vuče.

LUIDA Oo-ruk!

NARATOR Gura je.

LUIDA Možda je ovako boje. Ajmo skupa! Oo-ruk!

KORNJAČA Oo-ruk!

NARATOR Kornjača klizne put mora.

KORNJAČA Fala ti, divojko! Sposobna si, čudo jeno.

NARATOR Kornjača zaroni do najdubljine dubine mora i odgrize onaj grop kojim je otok privezan za dno te oslobodi Škoj koji sad može slobodno plutati po moru. Napravila je to u znak zahvalnosti Luidi - izronila je s odvezanim konopom i predala ga oduševljenoj djevojčici.

LUIDA Cima 'o škoja!

KORNJAČA Evo... samo dobro pazi da te bura ne odnesne na kraj svita.

LUIDA Adio, Kornjačo! Fala ti lipa!

3. LUIDA, NONO, NONA, TRI SIDE GLAVE (ŽENSKE), MORSKA MEDVIDICA

NARATOR U međuvremenu nebo se natmuriло i počela je ona ista nevera koja je zadesila Ivanov škoj. I u isto vrijeme dogodi se isto, na otoku nekom iza mora tri sto...

L NONA Luida, Luida, doj doma, nevera ce.

L NONO (ogleda se oko sebe) Ma co je ovo, stora, ka da se škoj ljuja tik-tak.

L NONA To ti je opet skoci tlak!

NONO Ni tlak! Nego ka da škoj plovi.

NONA Škoj je isti kakvi je i bi.

Nisu tebi sve zvizde na broju.

NONO Kate, Luce, Fani, recite, je li sve u redu na nasemu škoju?

TRI SIDE GLAVE (osvrču se na prozorima) Vengo co!

NONA Eto vidis da je sve dobro!

TRI SIDE GLAVE (potvrđuju) Vengo co!

NONO Je, odlicno je, kako da ni. Samo co je poce usvita!

TRI SIDE GLAVE Nevera, nevera, nevera.

LUIDA Upomoći, nono! Odnit će nas vitar na kraj svita! Pomozite, judi, nonoti! Odršila san škoj!

TRI SIDE GLAVE Johi meni!

LUIDA I sad će nas vitar odniti na kraj svita!

TRI SIDE GLAVE Johi meni! Mulica je odrisila škoj! Necemo se skapulat!

LUIDA Johi meni!

4. LUIDA, KONCESIONAR

NARATOR Na sreću, kao što znamo, uskoro je nevera prošla, naglo kako je i došla. Prema Luidinom škoju pliva plastični dječji bazen: u njemu je naš stari poznanik – Koncesionar.

KONCESIONAR Kopno! Kopno!

LUIĐA Dobra večer! Koji van je kumpir? Co vičete?

KONCESIONAR (s uzdahom olakšanja) Kopno je.

LUIĐA Jeste dobro?

KONCESIONAR Jema san i boji dana. Nevera me digla sa mojega škoja i bacila ovamo iza sto osandeset osan mora ako san dobro izračuna. Plutan već ne znan ti koliko – i gladan i žđan.

LUIĐA I kod nas je bila nevera, mislila san da čemo partit na kraj svita. Evo, ovo je spremila moja nona, vazmite: popijte i izjite!

KONCESIONAR A koliko to košta?

LUIĐA Ma co? Nula kun! Brezplatno.

KONCESIONAR Nula kun?! Fala ti lipa, sad si me ganila do suza, nikad mi niko ništa ni ponudila brezplatno, a bome nison ni jo drugima. Nego, kad si bila tako dobra prema meni, ti bi ti pomoći. Sigurno imaš niku željicu koju bi ti moga ispuniti?

LUIĐA Jeman jednu žetu. Znate li niko dite da me upoznate š njin? Ili son ja soma na cilemu svitu?

KONCESIONAR Nisi soma na cilemu svitu. Daj mi cim u Škoja...

NARATOR Koncesionar vesla prema horizontu...

KONCESIONAR Doplovit ču do misečine...

NARATOR A kad se mjesec spusti niže do mora...

KONCESIONAR Hilit ču konop visoko uvis i čapat misečev rog.

NARATOR Mjesec je svugdje isti, na cijelome svijetu.

KONCESIONAR Samo se čvrsto povuci po konopu, mola, i on će te odvest do tvogega prijateja.

LUIĐA (maše) Fala šjor.... šjor... a koji ono ste vi?

KONCESIONAR Koncesionar!

LUIĐA Kolekcionar?

KONCESIONAR Koncesionar!

LUIĐA Konfesionar?!

KONCESIONAR Mah... Ho ho ho. Adio, mola!

3. dil

1. IVAN I LUIĐA

NARATOR U zoru Luida povlači Škoj po konopu privezanim za Mjesec, nije joj lako.

LUIĐA Ajme, co je ovo teško.

NARATOR U istom trenutku Ivan na svom Škoju primijeti da je nešto opet zaljuljalo otok. To ga razbudi.

IVAN Ma co? More je mirno, nima bave, a Škoj se ljujla.

NARATOR I Mjesec se ljujla.

IVAN I mjesec se ljuja. A nisan nikad pi bevande za včeru.

NARATOR Ivan se prestraši i brzo počne potezati konop zakačen za Mjesec. U istom trenutku Luida povlači svoj konop na svoju stranu. Tad Ivan poviče preko mora.

IVAN Ko to povlači?

NARATOR I Luida poviče preko mora.

LUIĐA Ko to povlači?

NARATOR Njihovi otoci se približe. Pa još bliže i bliže i bliže. I najednom – Luida i Ivan se nađu licem u lice. Kako to često biva, djekočica se prva snađe.

LUIĐA Co si blenu?! Daj mi barzo ruku!

NARATOR Uhvate se za ruke... I privuku!

2. SVI

IVAN (iznenadeno) Pa ti si dite! Ko co san i sam!

LUIĐA I ti si dite! Ko son i sama!

IVAN Prijatej!

LUIĐA Prijatejica!

MISEC Ha ha ha, djeca, prijatelji.

NARATOR Iako pomalo nagluhi, none i nonoti kao da su ih čuli, izađu na prozore, pred kuće i nemalo se iznenađade.

NONOTI IVANOVİ Oboj meni! Škoj je naresta! Udupla se!

NONOTI LUIĐINI Johi meni! Naresta, naresta nan je škoj!

NONOTI IVANOVİ Ma to je dobro!

NONOTI LUIĐINI Fenomenalno, fenomenalno...

NARATOR Djeca se uhvate za ruke i počnu skakati od veselja.

IVAN I LUIĐA Jee! Jupi!

NARATOR Zastanu i gledaju se u čudu, pa opet.

IVAN I LUIĐA Jee! Jupi!

NARATOR Svatko traži svog druga, sebi sličnog. Igra s nekim takvim je puno bolja.

IVAN Ipak nisan jedino dite i som na svitu.

LUIĐA Ni ja! Ali – co čemo sad?

IVAN Pri nego co se počnemo igrat moramo ponovo privozat Škoje za morsko dno da ih ne odnesu vali.

LUIĐA Jemaš prav!

IVAN (mjesecu) Co ti misliš Miseče putniče? Je l' nan dobro ostat ili ima na svitu neko boje mesto?

MISEC Dom je gdje su ljudi koje voliš. To ti već znaš Ivane.

IVAN Onda je to ovod! Na našemu Škoju! (Zagrlji Luidu.)

SVI NONOTI Vengo co!

KRAJ